

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Eiusdem, ex sexta paschali epistola.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Felicis sanctissimi episcopi Romæ & martyris, ex epistola ad Maximum episcopum & clerum Alexandrinum.

DE Verbi autem incarnatione & fide, credimus in Dominum nostrum Iesum Christum ex virgine Maria natum, quod ipse est sempiternus Dei Filius & Verbum, non autem homo a Deo assumptus, ut alius sit ab illo. Neque enim hominem assumpsit Dei Filius, ut alius ab ipso existat: sed cum perfectus Deus esset, factus est simul homo perfectus, ex virgine incarnatus.

Theophili sanctissimi episcopi Alexandria, ex quinta paschali epistola.

EXTANT & nunc quoque veterum miraculorum reliquia. Nemo dubitet quin Dei virtus efficere id queat, ut virgo pariat: in qua utique, nobis ut assimilaretur, viuum Dei Verbum, (alia namque ratione familiariter inter nos versari non poterat) ne e voluptate & somno, ut in aliis hominibus contingere solet, corpus sumeret, nostra similitudine accepta, ex virgine prodiit: hominem quidem secundum feruilem formam nobis haud dissimilem videndum se præbens, ex operibus tamen (opera enim diuina parabat) omnium & Dominum & opificem se esse ostendens.

Eiusdem, ex sexta paschali epistola.

ETENIM ut præstantissimi quique artifices non solum in no-

Φήλικος τῆ ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ρώμης καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆς πρὸς Μάξιμον Ἐπίσκοπον, ἐκ τῆς κληρονομίας Ἀλεξανδρείας, Ἐπιστολῆς.

ΠΕΡΙ δὲ τῆς σαρκώσεως ἔργου καὶ τῆς πίστεως, πιστώμενοι εἰς τὸ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸ ἐκ τῆς ἁγίας Μαρίας ὑμνηθέντα, ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ τῆς θεοῦ αἰεὶ υἱὸς καὶ λόγος, ἐκ ἀθέτου ὑπὸ θεοῦ ἀληφθεὶς, ἢ ἕτερος ἢ ἁπλῶς ἐκείνου. οὐδὲ γὰρ ἀθέτου ἀνέλαβεν ὁ τῆς θεοῦ υἱὸς, ἵνα ἢ ἕτερος ἁπλῶς αὐτὸν ἀλλὰ θεὸς ὢν τέλειος, γέγονεν ἅμα καὶ πλῆρῶς ἀθέτου, σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου.

Θεοφίλου τῆ ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆς πέμπτης ἐορταστικῆς Ἐπιστολῆς.

ΕΣΤΙ γὰρ καὶ νῦν τὸ τότε θαυμασίων ἄλειψαντα. μὴ ἀπιστεῖτε, ὅτι δυνάμεις θεοῦ ἰσχύς ποιῆν παρθένον ἄποπτεῖν, εἴ ἢ γυμνός τις ἦν τῆς θεοῦ λόγος διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὁμοιωσιν ἄλλως γὰρ συνομιλεῖν ἡμῖν αὐτῷ ἐγγύτερον οὐχ οἶόν τε ἡμῶν ἵνα μὴ εἰς ἡδονῆς καὶ ὕπνου, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀθέτων ἐξείηται σῶμα, τὸ ἐν ὁμοιωματι τούτου λαμβανόμενον ἁγίας Μαρίας ὑμνοῦμενος ἀθέτου μὲν φαινόμενος, ὡς ἡμεῖς, καὶ τῆς δουλοῦ μορφῆς ἐκ δὲ τῶν ἔργων ἄποπτεῖν κτύπος, ὅτι τῶν πάντων δημιουργὸς καὶ κύριός ἐστι, πρὸ πάντων ἔργα θεοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἕκτης ἐορταστικῆς Ἐπιστολῆς.

ΟΙΑ γὰρ τῶν τεχνιτῶν ἀεὶ εἶσι ἐκ ἐν ἡμῶν μόνον ὕλας πύλω

Sap. 7. v. 3.

ANNO 431. *ΧΡΙΣΤΙ*
 τέχνην ἐκφαίνοισι θαυμαζόμενοι,
 ἄλλ' ἄτελοις κηροῖς καὶ πηλοῖς δια-
 λυομένου πολλάκις ἐπέλημμένοι,
 τῆς ὀπίστημης ἑαυτῶν ὀπίσθινούοισι
 πλὴν δυνάμιν, πολλὰ μᾶλλον ἐπα-
 νούμενοι· οὕτως ὁ πάντων ὄριστος
 γῆρας, ὁ ζῶν καὶ ἐνεργῆς τῆς θεοῦ λόγος,
 τῆς ἁρμονίας διακοσμήσας τὰ
 σύμπαντα, οὐχ οἰάμενος ἑμίας ὑ-
 λης, οὐρανοῦ λαβόμενος σώματος,
 πρὸς ἡμᾶς ἀφίκεται· ἀλλ' ἐν πηλῷ
 τὸ μέγα τῆς ἑαυτοῦ δέκνεται τέχνης,
 ἐκ πηλοῦ πλασθέντα διορθούμε-
 νον ἀνέθετον, αὐτὸς ἐκ παρθένου
 καινοπρεπῶς πρὸς ἡμᾶς ἀνέθετος· τῶ
 μὲν ὄρω τῆς γένεσος διαλλάττων,
 πλὴν δὲ καὶ πάντα πρὸς ἡμᾶς χωρὶς
 ἀμδρίας ἐκ ἐκφυγῆν κρίνας ὁ-
 μοίωσιν· ἡκτόμενος, ἀσπαραγού-
 μενος, ἡθιωτόμενος, βρέφους
 ἐν φάτνῃ κείμενος, τῆς φύσεως
 ἡμῶν πλὴν ἀδένειδον ἐκδεχόμενος
 διὰ τὰς πρὸς λαβούσας ἀμδρίας
 καὶ ἀήτας· ἀλλ' ἐπὶ βρέφους ὄν, ὁ-
 μοῦ καὶ ἐχθρόν, καὶ πλὴν πύπου
 δορυβεί φάλαγγα, μάχης ἔλκων
 ὅτι μετανοῶν, καὶ παρασκευάζων
 τῆς ὑποσειλάντος αὐτοῦ πρὸς φερό-
 νειν βασιλείας.

bili quapiam materia artem suam
 ostendentes, magnam sui admira-
 tionem excitare solent; verum-
 etiam vilem cerā, & lutum quod
 dissoluitur, sæpe fumentes, artis
 suæ vim in ea explicant, & cumu-
 latiore laudem promerentur:
 ita sane omnium optimus artifex,
 viuum illud & efficax Dei Ver- *Heb. 4. v. 12.*
 bum, quod vniuersam hanc re-
 rum molem mira ordinis concin-
 nitate exornauit, non tamquam
 preciosa aliqua materia, hoc est,
 caelesti corpore sumpto ad nos de-
 scendit; sed in luto artis suæ ma-
 gnitudinem declarauit, dum ipse
 hominem ex limo formatum in-
 stauraturus, noua quadam ratio-
 ne homo ex virgine processit. Et
 quamuis natiuitatis modo a no-
 bis differret, similitudinē tamen
 nostram (peccato dumtaxat ex- *Ibid. 15.*
 cepto) per omnia amplectendam
 existimauit. Nam & nascitur, &
 fasciis inuoluitur, & lactatur, &
 infans in præsepio ponitur; & om- *Luc. 2.*
 nes denique propter iam dictas
 causas naturæ nostræ infirmitates
 experitur. Interim tamen cum in-
 fans adhuc esset, inimicum ipsius-
 que cohortem exterruit, magos *Matth. 2.*
 ad pœnitentiam adducens, & vt
 regem a quo missi fuerant, con-
 temnerent, efficiens.

Κυπριανὸς ὁ ἀγιώτατος ἐπισκόπος
 καὶ μάρτυρ, ἐκ τῆς ἐπιτομῆς
 αὐτοῦ λόγου.

*Cypriani sanctissimi episcopi &
 martyris, ex tractatu de
 elemosyna.*

ΠΟΛΛΑΙ καὶ μέγισται τυχάνουσιν,
 ἀγαπῆται ἀδελφοί, αἱ θεῖαι βίβ-
 λους, ἀφ' ὧν ἡμετέραν σωτηρίαν
 ἡ εὐθεῖα τοῦ πατρὸς δαυιδῆ καὶ πλοῖα
 φιλαδελφία εἰργάσατο, καὶ αἱ ἐργά-
 ζεσθαι. ὅτι φυλάξαι καὶ ζωοποιῆσαι ἡ-
 μᾶς ὁ πατήρ ὁ θεὸς ἐπέμψεν, ἵνα

MULTA & magna sunt, fra-
 tres carissimi, beneficia di-
 uina, quibus in salutem nostram
 Dei Patris & Christi larga & co-
 piofa clementia & operata sit, &
 semper operetur; quod confer-
 uandis ac viuificandis nobis Pa-
 ter Filium suum misit, vt reparare